

De gældende regler har givet anledning til betydeligt besvær og til mange tvivlsspørgsmål, og en forenkling af systemet må derfor anses for ønskelig.

Som bemærket foran under afsnit II har skattelovskommissionen stillet forslag om en ordning, hvis hovedregel er, at skatten for et skatteår alene skal tilfalde den kommune, hvis folkeregister skatteyderen den forud for skatteåret nærmest liggende 1. januar var pligtig at stå tilmeldt. Denne regel, hvis gennemførelse ville medføre en meget betydelig forenkling, afviger på 3 væsentlige punkter fra de regler, der hidtil har været gældende:

- 1) Efter kommissionsudkastet skal skatteansættelsen finde sted for et helt skatteår ad gangen, således at flytninger i skatteårets løb ikke medfører forandringer i skattepligten for det pågældende skatteår. Der vil herefter ikke — som efter den bestående ordning — kunne blive tale om successiv skattepligt til flere kommuner inden for samme skatteår.
- 2) Efter kommissionsudkastets regel, hvorefter det er skatteyderens — og ikke tilfælde hans husstands — forhold, der er bestemmende for, hvilken kommune skatten skal tilfalde, vil de ikke helt få tilfælde, hvor der under den nugældende ordning som følge af husstandsreglen opstår samtidig skattepligt til flere kommuner, og hvor der følgelig må etableres skattedeling mellem disse, bortfalde. Der bliver efter kommissionsudkastet kun tale om skattedeling i een situation, nemlig når en skatteyder den 1. januar har selvstændig helårsbolig stående til rådighed i en anden kommune end den, til hvilken han efter hovedreglen skal ansættes til skat for det følgende skatteår, og han i det forud for dette liggende kalenderår i det væsentlige har haft lige stor opholdsmæssig tilknytning til begge kommuner. I sådanne tilfælde bliver der efter kommissionsudkastet skattepligt til begge kommuner med den virkning, at skattebidraget til hver af disse nedskrives til halvdelen.
- 3) Kommissionsudkastets regel om, at det er pligten til at stå tilmeldt folkeregistret, der er bestemmende for, til hvilken kommune skatteansættelse skal finde sted, betyder, at dette spørgsmål i væsentlig

grad kommer til at bero på regler, der må søges uden for skattelovgivningen, nemlig i lovgivningen om folkeregistre og i de for disses førelse til enhver tid gældende forskrifter.

Ved det system, der her bringes i forslag, har man ikke ment at burde følge skattelovskommissionens forslag om, at ansættelse til skat til en kommune skal ske for et helt skatteår ad gangen (»helårsskat«). Begrundelsen herfor er navnlig, at overgang til en ordning med »helårsskat« vil medføre et ret føleligt indtægtstab for visse kommuner. Medens en person, der tilflytter en kommune, efter de gældende regler normalt skal svare skat til denne fra det efter tilflytningen følgende kvartals begyndelse, vil en ordning med »helårsskat« som den af skattelovskommissionen foreslåede betyde, at personer, der tilflytter en kommune i løbet af et kalenderår, først bliver skattepligtige til tilflytningskommunen fra begyndelsen af det efter kalenderårets udløb følgende skatteår. Ved overgang til »helårsskat« vil en kommune herefter — i forhold til den nuværende ordning — gennemsnitlig gå glip af $2\frac{1}{2}$ kvartalers skat af tilflyttede skatteydere. I en række tilfælde vil dette nogenlunde blive modsvaret af en tilsvarende forlængelse af beskatningsretten over for fraflyttede skatteydere, men i kommuner, hvor tilflytningen er større end fraflytningen, vil dette ikke gælde, og for kommuner, der er i stærk vækst, kan der blive tale om ret betydelige indtægtstab. For enkelte stærkt voksende kommuner i hovedstadsområdet må man således anslå indtægtstab ved overgang til »helårsskat« til 10—15 pct. af det nuværende skatteprovenu.

Skattelovskommissionens forslag om indførelse af »helårsskat« er foruden med ønsket om forenkling af de gældende regler begrundet med, at »helårsskat« i væsentlig grad vil lette administrationen af den af kommissionen foreslåede delvise udligning af den kommunale beskatning. For den udligningsordning, der her stilles forslag om, og som omtales nærmere nedenfor under bemærkningerne til §§ 7—12, er spørgsmålet om overgang til »helårsskat« uden betydning.

Med hensyn til skattelovskommissionens forslag om at lade folkeregistertilmeldingspligten være bestemmende for, til hvilken kommune skatteansættelse skal finde sted, bemærkes, at